

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 020411 24 Uvp
Sarajevo, 23.01.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Ajanović-Selimović Amele, kao članova vijeća, te Beganović Namire, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja S.B. iz Č., G.B. bb, koga zastupaju Muselimović Josip i Primorac Ana, advokati iz Mostara, protiv akta broj: 03-15-761/12 M.P. od 15.11.2021. godine, tuženog Federalnog ministarstva finansija Sarajevo, u upravnoj stvari konstituisanja zakonske hipoteke, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020411 21 U od 09.10.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 23.01.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 020411 21 U od 09.10.2024. godine, odbijena je kao neosnovana tužba protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Kantonalnog poreznog ureda Mostar, Odsjeka za prinudnu naplatu, broj: UP-10-7/02-15-675-2/02-P.N. od 27.04.2012. godine. Tim prvostepenim rješenjem je na nekretnini tužitelja, kao poreznog obveznika, na kojoj ima pravo vlasništva sa dijelom 1/1, "Sićina", oranica površine 1.657 m², označenoj kao k.č. 891/2 upisanoj u "A" listu pod 1. z.k. uloška broj 900 k.o. SP Š. konstituisana zakonska hipotekam, radi naplate javnih prihoda u ukupnom iznosu od 521.605,45 KM sa pripadajućim kamatama.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači i tužba uvaži ili da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U zahtjevu se, nakon iznošenja hronološkog toka postupka i citiranja odredbi iz člana 151. stav 1. i 4. Zakona o porezima Hercegovačko-neretvanskog kantona ("Službene novine HNK", broj: 6/98, 9/99, 5/04, 5/05, 2/06, 4/07 i 2/08) navodi da je postupak naplate porezne obaveze u zastari najmanje 10 godine, koja zastara je nastupila završetkom 2009. godine. Tužitelj, dalje, ukazuje i na odredbu iz člana 41. stav 3. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, koja također propisuje da apsolutna zastara nastupa po isteku 10 godine od dana kada

je prvi put počela da teče, što se navodi i u presudi prvostepenog suda broj: 07 0 U 016918 19 U od 27.10.2021. godine. Tužitelj navodi da je tuženi organ u osporenom rješenju pogrešno primijenio član 41. stav 1., umjesto da primijeni član 41. stav 3. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga. Pogrešno tuženi navodi da se institut apsolutne zastare ne može primijeniti jer je Zakon o poreznoj upravi F BiH *lex specialis* u odnosu na Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, koji ne poznaje institut apsolutne zastare. Također ističe povredu člana 57. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, jer je tuženi zanemario obavezujuće upute prvostepenog suda iz presude broj: 07 0 U 014144 17 U od 30.04.2019. godine i broj: 07 0 U 016918 19 U od 27.10.2021. godine. Ističe povredu načela zakonitosti iz člana 4., zaštite prava građana i zaštita javnog interesa iz člana 5., materijalne istine iz člana 7. i saslušanja stranke iz člana 8. Zakona o upravnom postupku. Osporeno rješenje je paušalno, neargumentirano i bez razloga o odlučnim činjenicama, što sprječava ocjenu njegove zakonitosti, pa je počinjena i povreda odredbe iz člana 242., u vezi sa članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku. Pored toga, osporeno rješenje i pobijana presuda su rezultat povrede osnovnih ljudskih prava tužitelja garantovanih Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i Ustava BiH. Konačno, tužitelj iznosi stavove objavljene u Zborniku radova Pravnog fakulteta u Splitu, god. 55, 1/2018.

Tuženi u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predlaže da se isti kao neosnovan odbije.

Nakon što je, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹, ispitao zakonitost pobijane presude, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta, zapisnikom o izvršenom inspekcijском nadzoru Kantonalnog poreznog ureda Mostar, broj: 868-1/98 od 30.03.1999. godine, izvršen je obračun poreza na promet proizvoda i usluga kod tužitelja kao poreznog obveznika koji je vlasnik STR "DA-DO" iz Čitluka u iznosu od 610.855,40 KM, na osnovu kojeg zapisnika je Kantonalni porezni organ Mostar donio rješenje broj: 10-7H/02-373/99 od 25.05.1999. godine, kojim je naloženo tužitelju da izvrši uplatu poreznih obveza utvrđenih zapisnikom broj: 868-1/98 od 30.03.1999. godine. Kako tužitelj nije izvršio uplatu naprijed navedene porezne obveze prvostepeni organ je iz analitičkog računa na dan 21.01.2002. godine, utvrdio stanje duga tužitelja na ime poreza u iznosu od 664.405,45 KM, te je donio rješenje o prinudnoj naplati poreza, broj: UP-10-7/02-15-675/02 od 12.04.2002. godine, u naprijed navedenom novčanom iznosu. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio prigovor koji je rješenjem prvostepenog organa broj: UP-10-7/02-15-1386/02 od 04.07.2002. godine, odbijen kao neosnovan. Služba za prinudnu naplatu prvostepenog organa je sačinila zapisnik o provedbi prinudne naplate broj: UP-10-7/02-15-675/2004 od 13.12.2004. godine, u ukupnom iznosu od 664.405,45 KM. Također je od MUP-a HNK/Ž dopisom od 16.12.2004. godine, da li su na ime STR "DA-DO" iz Čitluka vlasništvo tužitelja registrirana vozila, nakon čega je MUP-a HNK/Ž dopisom od 27.06.2005. godine, dostavljen zahtjev za zabranu otuđenja vozila, a dopisom također od 16.12.2004. godine, je od Službe za geodetske i imovinsko-pravne poslove i katastar nekretnina Općine Čitluk zatraženo dostavljanje kopije katastarskog plana za nekretnine koje su upisane u vlasništvu tužitelja. Prvostepeni organ je rješenjem broj: 10-

---

¹ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05

7/02-15-675-1/02-P.N. od 20.12.2006 godine, izmijenio konačno rješenje o prinudnoj naplati broj: UP-10-7/02-15-675/02 od 12.04.2002. godine, tako da dug porezne obveze tužitelja iznosi 521.605,45 KM. Odjel za prinudnu naplatu prvostepenog organa je dopisima od 14.02.2008. i 19.01.2009. godine, od Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Mostaru zatražio dostavljanje izvoda iz zemljišne knjige. Rješenjem Kantonalnog poreznog ureda u Mostaru, broj: UP-10-7/02-15-675-2/02-P.N. od 27.04.2012. godine, na nekretnini tužitelja, kao poreznog obveznika, na kojoj ima pravo vlasništva sa dijelom 1/1, "Sićina", oranica površine 1.657 m², označenoj kao k.č. 891/2 upisanoj u "A" listu pod 1. z.k. uložka broj 900 k.o. SP Š. konstituisana je hipoteka. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu kojese rješenjima tuženog broj: 03-15-761/12-J.D. od 12.09.2013. godine i broj: 03-15-761/12 M.P. od 02.08.2019. godine, odbijene i koja rješenja su poništena presudama Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 014144 17 U od 30.04.2019. godine i broj: 07 0 U 016918 19 U od 27.10.2021. godine i predmet vraćen tuženom na ponovno rješavanje. Tuženi je rješavajući u ponovljenom postupku, u izvršenju presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 016918 19 U od 27.10.2021. godine, osporenim rješenjem broj: 03-15-761/12 M.P. od 15.11.2021. godine, primjenom odredbi iz članova 50. stav 1., 73. stav 2. i 74a. Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja izjavljenu protiv rješenja Kantonalnog poreznog ureda u Mostaru, broj: UP-10-7/02-15-675-2/02-P.N. od 27.04.2012. godine.

Prvostepeni sud je primjenom odredbi iz članova 47. i 74. . Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, osporeno rješenje tuženog cijenio pravilnim i zakonitim, pa je tužbu kao neosnovanu odbio.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti povrijedio pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Neosnovano tužitelj u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke ističe prigovor zastarjelosti naplate poreza.

Odredbom iz člana 74. stav 1. Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine², je propisano da kada je porezna obaveza dospjela za naplatu može se naplatiti uz primjenjivanje mjera iz Poglavlja XI ovog zakona ili u sudskom postupku samo ako su mjere naplate ili sudski postupak počeli: u roku od pet (5) godina nakon što je prijava za taj porez podnesena od poreznog obveznika, ili u roku od pet (5) godina od dana izvršnosti porezne obaveze koju je utvrdila Porezna uprava podnošenjem prijave u ime poreznog obveznika ili rješenjem o dodatno utvrđenim poreznim obavezama i prije isteka bilo kojeg dodatnog roka za naplatu pisano dogovorenog između poreznog organa i poreznog obveznika. Odredbom iz člana 74a. stav 1. navedenog zakona je propisano da se zastarjevanje prava na razrez i prava na naplatu poreza, kamata, troškova prinudne naplate i novčanih kazni prekida svakom službenom radnjom nadležnog poreznog organa poduzetoj u cilju razreza i naplate poreza, a stavom 2. navedenog člana je propisano da poslije svakog prekida zastarijevanje počinje teći

---

² Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 33/02, 28/04, 57/09, 40/10, 29/11-odluka US, 27/12, 7/13, 71/14, 91/15 i 44/22

iznova, a vrijeme koje je prošlo prije prekida se ne računa u zakonom određeni rok za zastarjelost.

U konkretnom slučaju, prema utvrđenom činjeničnom stanju, Kantonalni porezni ured Mostar je rješenjem, broj: 10-7H/02-373/99 od 25.05.1999. godine, naložio tužitelju da izvrši uplatu poreznih obveza, pa kako tužitelj nije izvršio uplatu naprijed navedene porezne obveze prvostepeni organ je donio je rješenje o prinudnoj naplati poreza, broj: UP-10-7/02-15-675/02 od 12.04.2002. godine, protiv kojeg rješenja je tužitelj izjavio prigovor, koji je rješenjem prvostepenog organa broj: UP-10-7/02-15-1386/02 od 04.07.2002. godine, odbijen kao neosnovan, a Služba za prinudnu naplatu prvostepenog organa je sačinila zapisnik o provedbi prinudne naplate broj: UP-10-7/02-15-675/2004 od 13.12.2004. godine. Prvostepeni organ je poduzeo službene radnje dostavljanja dopisa od 16.12.2004. godine MUP-u HNŽ/K i Službi za geodetske i imovinsko-pravne poslove i katastar nekretnina Općine Čitluk, 27.06.2005. godine MUP-u HNŽ/K, te 14.02.2008. godine i 19.01.2009. godine, Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Mostaru, u cilju naplate poreza, nakon čega je prvostepenim rješenjem Kantonalnog poreznog ureda u Mostaru, broj: UP-10-7/02-15-675-2/02-P.N. od 27.04.2012. godine, na nekretnini tužitelja konstituirana hipoteka. Kako, dakle, između navedenih radnji nije protekao rok od pet godina, propisan odredbom iz člana 74. stav 1. Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, tužitelj neosnovano ističe prigovor zastarjelosti naplate poreza.

Neosnovano tužitelj u zahtjevu za vanredno preispitivanje ističe pogrešnu primjenu odredbi iz članova 151. stav 1. i 4. Zakona o porezima Hercegovačko-neretvanskog kantona i člana 41. stav 3. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, budući da je odredbom iz člana 2. stav 1. Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, propisano da ukoliko su odredbe ovog zakona kojima se regulira, pored ostalog, prinudna naplata poreznih obveza i rokovi zastare za naplatu poreza, drugačije uređene drugim zakonima u Federaciji, tada će odredbe iz ovog zakona imati prioritet nad drugim odredbama u navedenim oblastima, zbog čega su se u ovom postupku trebale primijeniti odgovarajuće odredbe Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine, kako to pravilno zaključuje tuženi u osporenom rješenju.

Neprihvatljivi su navodi tužitelja u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke koji se odnose na povredu načela zakonitosti iz člana 4., zaštite prava građana i zaštita javnog interesa iz člana 5., materijalne istine iz člana 7. i saslušanja stranke iz člana 8. Zakona o upravnom postupku, budući da ti navodi nisu konkretizirani, pa su kao takvi paušalni i neprihvatljivi.

Tuženi je u obrazloženju osporenog rješenja cijenio sve navode žalbe tužitelja izjavljene protiv prvostepenog rješenja Kantonalnog poreznog ureda u Mostaru, broj: UP-10-7/02-15-675-2/02-P.N. od 27.04.2012. godine, i za svoju odluku je dao valjanje razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, pa tužitelj neosnovano ističe povredu odredbe iz člana 242., u vezi sa članom 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku³.

Imajući u vidu naprijed izloženo, bez uticaja je na pravilnost pobijane presude navod tužitelja o povredi člana 57. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

---

³ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 2/98, 48/99 i 61/22

Iz naprijed navedenih razloga ovaj sud je i ostale navode zahtjeva za vanredno preispitivanje cijenio neosnovanim pa je, primjenom odredbe iz člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Beganović Namira, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.